

Nr 97.

Ankom till riksdagens kansli den 12 maj 1932 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om utbetalning av vissa belopp till förre kommissarien vid fästningspolisen i Boden E. A. Clementz.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herrar *R. Lundquist* i Rotebro och *N. Holmström* väckt motion (nr 357), vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen måtte medgiva, att till förre kommissarien vid fästningspolisen i Boden *E. A. Clementz* må utbetalas dels ett belopp av 14,624 kronor 1 öre jämte 5 % ränta å 34,624 kronor 1 öre från den 4 juni 1928 och dels även ytterligare ett belopp av 1,286 kronor 50 öre, det sistnämnda beloppet såsom ersättning för de kostnader, han haft för att söka sin rätt.

I fråga om de skäl, som motionärerna anfört till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Motionärerna hava erinrat, hurusom i motionerna nr 387/1930 och nr 262/1931, båda i andra kammaren, föreslagits, att riksdagen måtte tillerkänna förre poliskommissarien vid fästningspolisen i Boden *E. A. Clementz* en ersättning med 34,624 kronor 1 öre jämte vissa kostnader och ränta från den 4 juni 1928 för lidna ekonomiska skador i sammanhang med hans entledigande från sagda tjänst den 20 mars 1920. Detta belopp, däri dock ej ränta inräknats, hade framkommit såsom resultat av rättegångsförhandlingar vid Stockholms rådhusrätt. Att beloppet icke kunde anses som annat än en minimiersättning framginge därav, att de mycket betydande ränteförluster, som uppstått fram till stämningdagen den 4 juni 1928, ej medräknats i det ovannämnda, av Stockholms rådhusrätt utdömda beloppet, på grund av att yrkande på dylik ersättning saknades i stämningsansökan.

Motionen nr 387/1930 hade så tillvida bifallits av riksdagen, att ett belopp å 20,000 kronor tillerkänts *Clementz* såsom ersättning för vissa honom åsamkade förluster att utbetalas under förutsättning, att han kunde visa sig hava träffat ackord med sina borgenärer.

Motionen nr 262/1931, som avsåg att bereda *Clementz* ytterligare ersättning, d. v. s. den ersättning, som av Stockholms rådhusrätt utdömts, hade av riksdagen avslagits på grund av statsutskottets avstyrkande utlåtande.

Motionärerna hava meddelat, att ett på särskilt sätt beskaffat ackord numera träffats, och att redan beviljad ersättning på grund härav utbetalts till *Clementz*' ombud. Emellertid har *Clementz*, enligt vad motionärerna anfört,

icke genom ackordet blivit befriad från all skuld, utan åvilar honom fortfarande en mycket betydande sådan.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet vill i anledning av sistnämnda uppgift i motionen meddela, att den störste fordringsägaren hos förre fästningspoliskommissarien E. A. Clementz, hans broder C. O. Clementz, enligt handlingar, varav utskottet tagit del, på grund av särskild överenskommelse godkänt erbjudet ackord med 20 procent å sin fordran.

De skäl, som av motionärerna anförts till stöd för beredande av ersättning åt Clementz utöver det belopp, som på grund av 1930 års riksdagsbeslut utgått till honom, har utskottet funnit icke vara av den beskaffenhet, att utskottet ansett sig böra tillstyrka motionärernas framställning.

Utskottet hemställer alltså,

att herrar Lundquists i Rotebro och Holmströms förevarande motion (II: 357) icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 maj 1932.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 94.
